

Jeg kan derfor heller ikke tro andet, end at den højterede Finansminister maa være betænkelig ved de store Summer, hvorom Taler her er.

Derimod vil jeg indrømme, at de Hovedindbendinger, jeg har mod dette Forslag, nemlig den altfor ringe Kapital, man forlanger fra Landarbejderens Side, og dernæst de altfor store Ofre, der fordres fra Statens Side, Fordringer, som jeg anser for meget farlige, hvis de skulle opfyldes, idet det vil kunne blive et Præcedens for, at andre lignende Krav kunne rejses fra andre Samsfundsklasser, som kunne mene, at de have en lige saa god Fordring i saa Henseende — jeg vil dog indrømme, at de her nævnte Hovedindbendinger mod Folketingets Forslag ikke ere til Stede i samme Grad over for Regeringsforslaget, der dog forlanger en større Kapital — 1/10 mere — fra Arbejderens Side, og hvor heller ikke, hvad jeg ogsaa maa lægge Vægt paa, Fordringerne til Staten ere slet saa betydelige, som efter Folketingets Forslag. Desuden er der ogsaa andre Punkter i Regeringsforslaget, jeg maa sætte Pris paa fremfor Folketingets Affattelse. Der er f. Eks. Bestemmelsen i § 6, hvorefter et Sogneraad dog kan tage under Overvejelse, hvorvidt der er Trang til flere Husmandsbrug i Kommunen, og endelig er der Bestemmelsen i Regeringsforslaget om, at den Arbejder, der vil have Hjælp til at faa Jord, først skal henvende sig til Kreditforeningen og faa et første Prioritetslaan af den. Efter Folketingets Forslag skal Staten staa for alle Pengene. Jeg anser selvfølgelig Regeringens Forslag for et bedre Grundlag for videre Forhandling af denne Sag end Folketingets; men jeg vil dog haabe, at dette Forslag maa blive undertastet en meget nøje Drøftelse i et Udvalg, for at vi kunne saa konstateret, hvorvidt det er Landstingets Mening, at der her foreligger en stor Samsfundsopgave, hvortil Staten skal yde saa betydelige Bidrag.

J. Pedersen: Det ærede 1ste Medlem for Ude Kredts, der nu satte sig, gif jo nærmest ud fra den Forudsætning, at det var et unødvendigt Arbejde, man her stod i Begreb med at udføre, idet det overhovedet var tvivlsomt, om den tilfattede Foranstaltning var til nogen Nytte enten for Arbejderne eller for Arbejdsgiverne. Jeg troede oprigtig talt, at dette Standpunkt var forladt, at vi vare komne ud over det, efter at begge Rigsdagens Ting have været enige om ved Lov at bestemme, at der skulde ned sættes en Landbokommission med den Opgave at udrede en Plan, hvorefter der kunde

tilvejebringes saadanne Huslodder. I denne Stilling fra Rigsdagens Side troede jeg, der laa en sikker Tilfældighed af, at Rigsdagen i det hele billigede Tanken og skønnede, at det virkelig vilde have sine Fordele, hvis man efterhaanden kunde tilvejebringe smaa Jordbrug for en stor Del af Landarbejderne. Det ærede Medlem tvivlede om, at Landarbejderne selv kunde have nogen Fordel deraf, navnlig de Landarbejdere, som kun ere i Besiddelse af meget smaa Midler. Det ærede Medlem fremhævede den Fare, der kunde være for dem ved at anbringe disse smaa Midler i Jordbrug; men det ærede Medlem maa ikke glemme, at den Stilling, som det er paatænkt at sætte en saadan Arbejder i, kan ikke ganske sammenlignes med den Stilling, som kommer til Stede, naar en Landbruger i Almindelighed køber en Landejendom, og kun er i Besiddelse af en meget lille Kapital. For det første vil den Stilling, det er paatænkt at give Landarbejderen, der ved de smaa Midler selv faar Hus og Hjem, blive meget gunstigere end den, en anden Mand, der køber et større eller mindre Landbrug, kan komme under. Dernæst maa man ogsaa se hen til, hvorledes Landarbejderens Stilling er, naar han ikke kommer i Besiddelse af Hus og Jord, og naar man da sammenligner disse Forhold, skønner jeg ikke rettere, end at Arbejderen rent økonomisk set vil være langt bedre stillet, naar han har sit eget Hus og Jord, end naar det ikke er Tilfældet. Ja, det ærede Medlem ryster paa Hovedet; men lad os nu se paa, hvorledes en saadan Landarbejder i Almindelighed er stillet. Han sidder i en lille Lejestue, tit i meget tarvelige og indsnævrede Lokaler; maasse hører der en lille Hæveplet til; derfor skal han saa betale 40—50—60 Kr. om Aaret i Leje. Tror det ærede Medlem da ikke, at hvis han fik et ordentlig bygget Hus med Jord til et Par Aker og kunde slippe med en Afgift af godt over 100 Kr., at det saa ikke blot vilde være en betydelig fordelagtigere Stilling for ham, men at det ogsaa vilde være af Betydning for den Arbejdsgiver, han arbejdede for. Jfve mener jeg, at man skal arbejde hen til at tilvejebringe billig Arbejdskraft for Jordbruget; det er ikke saa meget det, der er Trang til. Trænges der der til noget, er det

Rettelse.